

V R T E C .



ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 9.

V Ljubljani 1. septembra 1883.

Leto XIII.

Mlademu prijatelju.

Li bodo, ko se snideva
Kot nekdanj hca ti cvetá?
Tomo Zupan.

II. Snidenje.

„Dobro jutro, draga žena!
Spet prišel sem v vašo vas.
Duša mi je pomlajéna
Vzrši kraja tega kras.

Sinu vašemu, o mati,
Roko naj podam v sprejem;
Kje je moj prijatelj zlati,
Da nemuden k njemu grem.“ —

Mati vzdihnila globoko
Ter oblile jo solzé,
Kazala s tresočo roko
V malo sobo mi molčé.

„Tu so te na ôder déli,
Ki si mi prijatelj bil;
Ti si družnik prej veselí
Tuge kupo mi nalil.

Ugasnile v zgodnej dóbí
Tvoje žarne so očí.
Mesto njih v mrtvaškej sôbí
Bleda sveča mi gorí.

Bil si sam v življenji svojem
Cvetka vedno jasnih líe,
Zdaj na bledem čelu tvojem
Venec krasnih mré cvetíc.

O ne moreš me objéti
Z roko, ki drži ti križ;
Drži ga, iz njega svéti
Upanje, da se vzbudiš.

Ne žalujte, mati blaga,
Kajti sinek zrè Bogá.
Časna le je smrti zmaga,
Križ nam spet življenje dá.

F. Krek.